

Quem chorus Vatum cecinit
futurum,
Aspicis gaudens, humilisque
natum

Numen adoras.
Rex Deus regum, Dominator
orbis,
Cujus ad nutum tremuit infere-
rorum

Turba, cui pronus famulatur
aether,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi pe-
rennis,
Quæ tibi præbens superos ho-
nores,

Det tuis nobis meritis beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

ÿ. Dedisti mihi proteclio-
nem salutis tuæ. Alleluia.

ÿ. Et dextera tua suscepit
me. Alleluia.

AD BENEDICTUS.

Añã. Joseph fili David, no-
li timere, accipere Mariam
conjugem tuam, quod enim in
ea natum est, de Spiritu Sanc-
to est. Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui ineffabili pro-
videntia, Beatum Joseph
Sanctissimæ Genitricis tuæ
Sponsum eligere dignatus es:
præsta quæsumus; ut quem
Protectorem veneramus in ter-
ris, intercessorem habere me-

reamur in cœlis. Qui vivis,
&c.

Et sit Commemoratio Do-
minicæ.

AD TERTIAM.

Añã. Missus est Angelus.
Capitulum. Benedictiones
Patris tui, &c.

ÿ. brev. Constituit eum
Dominum domus suæ: * Alle-
luia, alleluia. Constituit eum
Dominum.

ÿ. Et principem omnis pos-
sessionis suæ. Alleluia, alle-
luia. Gloria Patri. Constituit
eum.

ÿ. Confitebor nomini tuo.
Alleluia.

ÿ. Quoniam adjutor, &
Protector factus es mihi. Allel.

AD SEXTAM.

Añã. Ascendit autem.
Capitulum. Genes. 49.

DEUS Patris tui erit adju-
tor tuus, & omnipotens
benedicet tibi benedictionibus
cœli desuper.

ÿ. brev. Confitebor nomi-
ni tuo: * Alleluia, alleluia.
Confitebor.

ÿ. Quoniam Adjutor, &
Protector factus es mihi. Alle-
luia, alleluia. Gloria Patri.
Confitebor.

ÿ. Justus germinabit sicut
lilium. Alleluia.

ÿ.

ÿ. Et florebit in æternum
ante Dominum. Alleluia.

AD NONAM.

Añã. Et ipse Jesus.

Capitulum. Genes. 49.

ÿ Illius accrescens Joseph, fi-
lius accrescens & decorus
aspectu: filia discurrebant su-
per murum.

ÿ. brev. Justus germinabit
sicut lilium: * Alleluia, alle-
luia. Justus germinabit.

ÿ. Et florebit in æternum
ante Dominum. Alleluia, alle-
luia. Gloria Patri. Justus.

ÿ. Plantatus in domo Do-
mini. Alleluia.

ÿ. In atrii domus Dei nos-
tri. Alleluia.

In secundis Vesperis, omnia
ut in primis.

ÿ. Sub umbra illius, quem
desideraveram sedi. Alleluia.

ÿ. Et fructus ejus dulcis
gutturii meo. Alleluia.

AD MAGNIFICAT. Añã.

Fili, quid tibi nobis sic? Ec-
ce Pater tuus, & ego dolentes
quærebamus te. Alleluia.

Oratio ut supra.

DIE XXII. MAII.

Vel alia die non impedita.

In Fests S. Indaletii Episcopi,
& Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius

Martyris Pontif. primo loco,
præter ea, quæ hic sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nobis, ad primi-
tias fidei propagandas,
Beatum Indaletium Martyrem
tuum, atque Pontificem tribue-
re dignatus es; da quæsumus,
ut quem festivo veneramus
obsequio, ejus intercedentibus
meritis, æterna gaudia conse-
quamur. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Indaletius, cujus illustre no-
men variis Ecclesie fastis
reperitur inscriptum, unus fuit
e septem præcipuis Sancti Jaco-
bi Apostoli discipulis, qui à

Beato Petro Episcopi postmo-
dum ordinati & in Hispaniam
ad seminandum Dei verbum
directi primas ibidem Episco-
pales Sedes fundaverunt: ergo

una cum Sociis, Torquato, Cre-
siphonte, Secundo, Cocilio,
Hesycho, & Euphrasio labo-
riosissimum onus convertendi

ad Fidem Gentes, veterum er-
rorum alioqui tenacissimas,
alacri, gaudentique animo sus-
cepit: quas ille fidenter spera-
bant à jugo diaboli, Divina

virtute, solvendas, quantum

va-

yalidius Ethnicæ superstitionis nexibus ligabantur. Incluti ergo Christi Athletæ, cum post magna, & ardua itinera Accim superioris Boetiæ Urbem pervenissent, vires aliquantum, propè ipsam refecturi, quiescebant, quo nimirum die Paganorum multitudo illis, qui putantur Dii, & non sunt, sacrilegum solemnem pompam festum celebrabat. Cum autem aliquos ex discipulis ad emendandos cibos in Urbem misissent, Barbara gens, diabolico furore acta, irruit in Servos Dei, quos fugæ se committentes, usque ad amnem non longè fluentem persecuta est.

⁂. Lux perpetua lucebit sanctis tui Domine, &c.

LECTIO V.

Pons super flumen erat miræ magnitudinis, ac tantæ firmitatis, ut nulli avo casurus videretur; quem cum Sancti Antistites essent ingressi, numerosa persecutorum turma, sævum in ipsos impetum faciens, ascendebat. Sed ecce repente Divinæ virtutis auxilium! Statim enim ac Sancti Viri transierunt, ingens illa, & elata moles cum furentium hominum multitudine, horribili strepitu, in profluentem cor-

ruit. Cæteri verò tanti miraculi evidentia territi, in se ipsos reverti cœperunt; ac furore in reverentia converso, ad Servos Dei accurrentes, ut apud ipsos manerent, invitabant; quo in officio pietatis cæteris præfuit Matrona de ordine Senatorio, Luparia nomine, quæ inspirante Deo, Sacros Antistites benignè excepit, ab ipsisque Fide instructa, & baptizata, ædiculam pro Sacris Christianorum extruxit; atque copiosam segetem in dè in horrea Domini invehentes, Torquatumque ibi primum loci Episcopum relinquentes, cæteri ad opus Apostolici ministerii alibi exercendum progressi sunt.

⁂. In servis suis. Alleluia, &c.

LECTIO VI.

Indaletius autem Urçum firmitam, & olim magnitudine celebrem Civitatem erudiendam suscepit, ibique Sedem figens, innumeros filios, vitæ sanctitate, & verbi virtute, Christo per Evangelium genuit. Ex quo mirè per totam regionem Religio Christiana, ejectis gentium idolis, præpagata est. Ipse autem multis confectus ærumnis, ac immensis superatis laboribus pro confes-

sio-

DIE XXIII. MAII.

In Fêsto Apparitionis Sancti Jacobi Apostoli.

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiphona. Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi, cum reliquis de Laudibus.

Psalm. Dixit Dominus Domino meo, cum reliquis de Dominica, & loco ult. *Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitul. 1. Corinth. 4.

Ratres, puto quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

HYMNUS.

Defensor alme Hispaniæ Jacobe, vindex hostium, Tonitruum, quem filium, Dei vocavit Filius. Hinc cœli ab altis sedibus Converte dexter lumina, Audique læti debitas Grates, tibi qua solvimus, Grates refert Hispania, Felix tuo quæ nomine, Ductuque perstat libera, Vitatque Gentis dedecus. Tu cum jaceret barbaris Cedens, & impar hostibus, Præsens inexpugnabile Robur dabas Ramirio.

P

Tu,

Tu, bella cum nos cingerent,
Es visus ipso in pralio,
Et quoque, & ense acerrimus,
Mauros furentes sternere.

Per te redemptæ Virgines

Laudis rependunt cantica,
Nosque à tributo liberi
Hymni tributum pendimus.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
Et nunc, & omne in sæcu-
lum. Amen.

ÿ. Constitues eos principes
super omnem terram. Alleluia.

Be. Memores erunt nominis
tui Domine. Alleluia.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Visitavit nos per
sanctum suum Apostolum, &
fecit salutem de inimicis nos-
tris, Dominus Deus noster.
Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui Hispaniarum
Gentem Beato Jacobo
Apostolo tuo protegendam
misericorditer tribuisti, & per
eum ab imminente exitio mi-
rabiliter liberasti: concede
quæsumus ut eodem protegen-
te, pace perfruamur æterna.
Per Dominum.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Christum Regem triumphan-

tem in terris. * Venite adore-
mus. Alleluia.

Psalmus. Venite exulte-
mus, &c.

HYMNUM.

ÿ Acobum celebret fortis Ibe-
ria;
ÿ Jacobum meritis tollat ho-
noribus.

Per quem, barbarici nescia
foederis,
Victrix imperat hostibus.

Veſtigial trucibus pendere fle-
bile

Urgetur Dominis imperio-
sius;

Centenasque, Lupis sponte
rapacibus.

Lectas sistere Virgines.

Aversata nefas, arma ferocior
Poscit: mox Arabem, fida
Ramirio,

It contra: numero sed nimis
impari

Virtus cedere cogitur.

Quid sperare datur? Promicat
athere

Prolis horrifici clara toni-
trui,

Lunatasque acies, agmina
barbara

Sacro lumine disjicit.

Ardens in medios fertur aci-
naces;

Instatque attonitis; undique
pavidos

Mau-

Mauroꝝ cuneos rumpit,
& integra

Victor proterit agmina.

Esto exercituum non supera-
bili

Ductori, ac Domino jugis
honor Patri,

Cum Prole Unigena, Almo-
que Pheumate.

Per labentia sæcula. Amen.

Antiphona, Psalmi, Vers.
primi, secundi, & tertii No-
turni de Communi Apostolorum
tempore Paschali.

IN I. NOCTURNO.

De Libro secundo Machabæo-
rum. Cap. 11.

LECTIO I.

LYSIAS, Procurator Regis &
propinquus, ac negotio-
rum præpositus, graviter fe-
rens de his, quæ acciderant,
congregatis octoginta milli-
bus, & equitatu universo, ve-
niebat adversus Judæos, exis-
timans se civitatem quidem
captam Gentibus habitaculum
facturum, Templum verò in
pecunie questum, sicut cætera
delubra Gentium, habitatu-
rum, & per singulos annos ve-
nale Sacerdotium: nusquam
recogitans Dei potestatem, sed
mente effrenatus, in multitu-
dine peditum, & in millibus
equitum, & in octoginta ele-

phantis confidebat. Ingressus
autem Judæam, & appropians
Bethsuræ, quæ erat in angus-
to loco, ab Jerosolyma inter-
vallo quinque stadiorum, illud
præsidium expugnabat. Tu au-
tem, &c.

ÿ. i. Procedens Jesus juxta
mare Galilææ, vidit duos fra-
tres, Jacobum Zebedæi, &
Joannem fratrem ejus, in navi,
* Et vocavit eos: qui statim
relictis retibus, & patre, secuti
sunt Dominum. Alleluia.

ÿ. Erant Jacobus, & Joan-
nes fratres in navi cum Zebe-
dæo patre eorum, reficientes
retia sua. Et vocavit.

LECTIO II.

UT autem Machabæus, &
qui cum eo erant, cog-
verunt expugnari præsidia,
cum flectu, & lacrymis roga-
bant Dominum, & omnis tur-
ba simul, ut bonum Angelum
mitteret ad salutem Israël. Et
ipse primus Machabæus, sump-
tis armis, cæteros adhortatus
est simul secum periculum su-
bire, & ferre auxilium fra-
tribus suis. Cumque pariter
prompto animo procederent,
Jerosolymis apparuit præce-
dens eos eques in veste candi-
da, armis aureis hastam vi-
brans. Tunc omnes simul be-
ne-

nedixerunt misericordem Dominum, & convalerunt animis: non solum homines, sed & bestias ferocissimas, & muros ferreos parati penetrare. Tu autem, &c.

¶ ii. Vocavit ad se Dominus Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem Jacobi, & fecit, ut essent secum inter duodecim, & ut mitteret eos prædicare: * Et imposuit eis nomina, Boanerges, quod est, filii tonitru. Alleluia.

¶ In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Et imposuit.

LECTIO III.

¶ Bant igitur prompti, de cœlo habentes adiutorem, & miserantem super eos Dominum. Leonum autem more irruentes in hostes, prostraverunt ex eis undecim millia perditum, & equitum mille sexcentos: universos autem in fugam verterunt, plures autem ex eis vulnerati nudi evaserunt. Sed & ipse Lysias turpiter fugiens evasit. Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans, factam erga se diminutionem, & intelligens invictos esse Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes,

missit ad eos: promisit quæ se consensurum omnibus, quæ juxta sunt, & Regem compulsum amicum fieri. Annuit autem Machabæus precibus Lyciæ, in omnibus utilitati consulens. Tu autem, &c.

¶ iii. Cum venisset Jesus in domum principis synagoga, * Non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum, & Jacobum, & Joannem, & patrem, & matrem puellæ. Alleluia.

¶ Et dixit: Nolite flere; non est mortua puella, sed dormit. Non. Gloria Patri. Non.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

¶ Nter innumera, eaque maxima beneficia, quæ Beato Jacobo Apostolo, ac Tutelari suo munificentissimo accepta refert Hispania, illud in primis memorandum, & æterna grati animi significatione recolendum est, quod ad Clavigium, Rivogię montem, olim obtinuit. Cum enim Saraceni, Hispaniæ latissimè dominantes, centum nobiles puellas à Christianis exigere consuevisent, easque Abderramanus, potentissimus ipsorum Rex, tributi nomine, representari sibi minaci legatione flagita-

ret:

LECTIO V.

ret: Ramirus, qui Legionis Regnum nupèr adjerat, ad efferentem Mauri postulantis audaciam totus inhorruit: certusque extrema quæque experi potius, quàm tantum Christianæ Fidei probum, tantam nomini hispano labem aspergere; aut pati, ut Christianæ Virgines Mauris, id est, Margaritæ porcis, innocentes Agnæ voracibus lupis traderetur, ex tota Ditione, quotquot erant armis idonei ad signa vocavit; coactoque exercitu, quem Præsules, Sacerdotes, alijque Viri sacri, ut in communi discrimine, spontè sequebantur, in Maurorum fines ultrò animosus irrupit. Abderramanus contra potentia timidus, repulsa ferox & Ramiri provocatione ferocior, audis novo delectu veteranis copiis, Africa etiam in auxilium evocata, impigrè Christianis occurrit. Tu autem &c.

¶ iv. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: * Et transfiguratus est ante eos. Alleluia.

¶ Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes. Et transfiguratus.

AD Alveldam, Rivogię Oppidum collatis sigais, totis utrinque viribus, & tanta contentione depugnatum est; ut atrox, cruentaque dimicatio diem extraerit, ancipiti semper, & pendente victoria: donec ea sub noctem in Mauros jam inclinante, Ramirus fatigatus, & promptissimorum necè imminutas Copias in proximum Collem, cui Clavigio nomen est, opportunè subduxit. Loco pro tempore munito, & vulneratis cura adhibita, in suprema rerum desperatione, luctuque, omnes, ut fit, in vota, & preces effusi. Regem morore confectum, & de suorum salute sollicitum, anxiumque somnus oppressit. Dormienti objecta est species viri augustior, quam pro humano habitu; & sciscitanti quisnam esset? Sum, inquit, Jacobus Apostolus, cui à Domino Hispaniæ tutela commissa est. Ne time: manè adero, & me duce, de circumfusa Saracenorum multitudine illustrem victoriam reportabis. Rex ad hæc voces evigilans, & Nuntio latus, Præsules, Magnates, Duces ad se vocat, & de re tota edocetos, ac cœlestibus promissis ani-

animatos, Militum etiam animos erigere, Manipulos ordinare, aciemque instruere jubet. Tu autem Domine.

ꝯ. v. Potestis bibere calicem, quem ego bibe? Aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? Dicit Jesus Jacobo, & Joanni filiis Zebedæi: * At illi dixerunt ei, Possumus. Alleluia.

ꝯ. universam Hispaniam Beato Jacobo vestigalem fecere certæ mensuræ frumenti, viniq[ue] pro singulis terræ jugeris, primitiarum more, ex voto pendendæ. De quo extat luculentum Ramiri Regis Diploma, aliorumque etiam Regum Diplomatæ insertum, confirmatumque, Romanorum Pontificum Decretis robatum, & perpetua ad hodiernam diem observantia ratum, ac firmum. Porro victoriam adeo mirabilem, & Hispaniæ salutarem, Deo, ac Beato Jacobo Patrono suo, adscribendam Hispania ipsa anniversaria gratitudine, ac celebritate proficitur.

LECTIO VI.

TUM, signo dato, Hispani é vertice montis, velut impavidi Leones, aut Ursi præcipites ruunt, irruntque in Mauros, mira alacritate, magnique vocibus Sanctum Jacobum ingeminantes. Apostolus, uti erat pollicitus, equo insidens candidissimo, niveum vexillum præferens, gladioque fulmineo minax, Hispanos suos anteire, ac in hostem ducere visus est, equoque, & ense acerrimus Mauros furentes sternere, ac proculcare; postea sequentibus Hispanis, & per attonitas, jam phalanges terrorem, & stragem latè spargentibus. Deinde afflicte, ac læceræ illa Hispanorum reli-

quæ, casis septuaginta circiter Saracenorum millibus, reliquis profligatis, jugo Mauricæ servitutis excusso, & turpissimo vestigali prorsus abolito, de hoste superbissimo, & paulò ante victore, gloriosè pariter, ac miraculosè triumpharunt. Rex, Præsules, Mag-nates, Duces, victorque exercitus, secundum gratias Deo actas, universam Hispaniam Beato Jacobo vestigalem fecere certæ mensuræ frumenti, viniq[ue] pro singulis terræ jugeris, primitiarum more, ex voto pendendæ. De quo extat luculentum Ramiri Regis Diploma, aliorumque etiam Regum Diplomatæ insertum, confirmatumque, Romanorum Pontificum Decretis robatum, & perpetua ad hodiernam diem observantia ratum, ac firmum. Porro victoriam adeo mirabilem, & Hispaniæ salutarem, Deo, ac Beato Jacobo Patrono suo, adscribendam Hispania ipsa anniversaria gratitudine, ac celebritate proficitur.

Tu autem, &c.

ꝯ. vi. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem secum, & coepit pavere, & redere, * Et ait illis: Tristis est

ani-

anima mea usque ad mortem. Alleluia.

ꝯ. Sustinete hic, & vigilate mecum. Et ait. Gloria Patri. Et ait.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM MATTHEUM. Cap. 20.

LECTIO VII.

ꝯN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Credendum est, quòd illa maxime causa, vel muliebrem matris affectum, vel carnales adhuc discipulorum animos ad hæc postulanda concitaverit: quia meminissent sermonis Domini, cum ait: Cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis, & vos super sedes duodecim, nossetque se inter discipulos specialius à Domino diligi, se specialius cum Beato Petro consocios sæpè factos arcanorum, quæ ignorarent cæteri, quod si equens sancti Evangelii textus indicat. Tu autem, &c.

ꝯ. vii. Misit Herodes rex manus, ut assigeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem

Jacobum fratrem Joannis gladio. Alleluia.

ꝯ. Ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, & scribas, & ex illis occidētis. Occidit autem.

LECTIO VIII.

ꝯne enim, quòd ipsi à quoque quomodo Petro, novum ab illo nomen imponitur: ut sicut ille, qui prius Simon dicebatur, per fortitudinem, ac stabilitatem fidei impugnabilis vocabulum Petri meruit; ita & isti Boanerges, hoc est, filii tonitruï vocarentur: quia videlicet, & vocem patris super Dominum in monte clarificatum unà cum Petro audirent, & plura aliis discipulis mysteriorum secreta cognoscerent. Tu autem, &c.

ꝯ. viii. Iste est, qui ante alios Apostolos primus plantavit Ecclesiam sanguine suo: * Cujus corpus in Galliciam delatum, per totum orbem gloria illustratur. Alleluia.

ꝯ. O sidus, o decus Hispaniæ, Sancte Jacobe Apostole, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. Cujus. Gloria Patri. Cujus.

LECTIO IX.

QUIA verò idem filii Zebedæi promptum gerent

bant

bant animam ad bibendum calicem Domini, constat eos cum cæteris Apostolis dignitatem sedium, quam quærebant, accepisse; non tamen eâ distinctione, quâ petebant, sed ambo prius ad sinistram ejus ad tempus, ambo nunc ad dexteram ejus sedere perpetuo meruerunt. A sinistris quippè Christi sedebant, cum regendis in hac vita fidelium populis Apostolico jure presiderent, illo nimirum in regno, de quo ipse ait: Regnum Dei intrâ vos est. Sedent à dextris nunc in illa, quæ mortem nescit, vita, iudices mundi cum illo, utramque hanc sedem illis ipso filio cum patre parante.

Te Deum laudamus, &c.
AD LAUDES, ET PER HORAS.
Añã. Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Alleluia.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añã. Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. Alleluia.

Añã. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. Alleluia.

Añã. Calicem quidem meum

bibetis: sedere autem ad dexteram meam, & ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo. Alleluia.

Añã. Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister. Alleluia.

Capitul. 1. Corinth. 4.

Fratres, puto quòd Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

HYMNUS.

Defensor almae Hispaniæ
Jacobe, vindex hostium,
Tonitruum, quem, filium,
Dei vocavit Filius.

Hic coeli ab ætatis ætibus
Converte dexter luminæ,
Audique læti debitas
Grates, tibi quas solvimus.

Grates refert Hispania,
Felix tuo, quæ nomine,
Ductuque perstat libera,
Vitatque Gentis dedecus:

Tu cum jaceret barbaris
Cedens, & impar hostibus,
Præsens inexpugnabile
Robur dabas Ramirio.

Tu, bella cum nos cingerent,
Es visus ipso in prælio,
Equoque, & ense acerrimus,
Mauros furentes sternere,

Pet

Per te redemptæ Virgines

Laudis rependunt cantica,

Nosque à tributo liberi

Hymni tributum pendimus.

Deo Patri sit gloria,

Et Filio, qui à mortuis

Surrexit, ac Paráclito,

Et nunc, & omne in sæcu-

lum. Amen.

¶ Annuntiaverunt opera

Dei. Alleluia.

¶ Et facta ejus intellexerunt.

Alleluia.

AD BENEDICTUS.

Añã. Mirabilem Sancti Jacobi

Apostoli hodie psallentes

victricem, maximo cum gaudio

laudemus nomen Domini.

Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui Hispaniarum

Gentem Beato Jacobo

Apostolo tuo protegendam mi-

sericorditer tribuisti, & per

eum ab imminente exitio mi-

raculiter liberasti: concede

quæsumus, ut eodem protegen-

te, pace perfuamur aterna.

Per Dominum.

AD TERTIAM.

Añã. Dic, ut sedeant

Deus, ut supra.

¶ In omnem ter-

ram, exivit sonus eorum. *

Alleluia.

Ut in Communi Apostolorum
extrâ tempus Paschæ.

AD SEXTAM.

Añã. Potestis bibere cali-

cem, &c.

Capitul. 1. Cor. 4.

NOS stulti propter Chris-

tum, vos autem prudentes

in Christo: nos infirmi, vos

autem fortes: vos nobiles, nos

autem ignobiles.

¶ Constitutes eos Prin-

cipes super omnem terram.

* Alleluia, alleluia, &c. ut in

Communi Apostolorum extrâ

tempus Paschæ.

AD NONAM.

Añã. Quicumque voluerit.

Capitul. 1. Cor. 4.

NAM si decem millia præ-

dagogorum habeatis in

Christo, sed non multos patres.

Nam in Christo Jesu per

Evangelium ego vos genui.

¶ Nimis honorati sunt,

amici tui Deus, * Alleluia,

alleluia, &c. ut in Commu-

ni Apostolorum extrâ tempus

Paschæ.

AD VESPERAS.

Añã. de Laudibus. *Psalmi*

ut in secundis Vesperis de Com-

muni Apostolorum, *Capitul. 6.*

Hymni. ut in primis Vesper.

¶ Nimis honorati sunt amici

tui Deus. Alleluia.

Q

¶

q̄. Nimis confortatus est principatus eorum. Alleluia.

AD MAGNIFICAT. Añā.

O Beatum Apostolum, qui inter primos electus, primus omnium Apostolorum Domini calicem bibere meruit! O gloriosum Hispaniæ regnum, tali pignore, ac patrono munitum, per quem fecit illi magna, qui potens est. Allel.

DIE XXV. MAII.

In Fcsto S. Gregorii VII.

Papa, & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis.

ORATIO.

DEUS, in te sperantium fortitudo, qui Beatum Gregorium Confessorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate virtute constantiæ roborasti: da nobis ejus exemplo, & intercessione, omnia adversantia fortitèr superare, Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius Papa Septimus antea Hildebrandus Suanæ in Etruria natus, doctrina, Sanctitate, omnique virtutum genere cum primis nobilis, mi-

rificè universam Dei illustravit Ecclesiam. Cùm parvulus ad Fabri ligna edolantis pedes, jam litterarum inscius, luderet; ex reiectis tamen segmentis illa Davidici elementa oraculi: Dominabitur à mari usque ad mare; casu formasse narratur, manum pueri ducante Numine, quo significaretur ejus fore amplissimam in mundo auctoritatem. Romam deinde profectus sub protectione Sancti Petri educatus est. Juvenis Ecclesiæ libertatem à laicis oppressam, ac depravatos Ecclesiasticorum mores vehementiùs dolens, in Cluniacensi Monasterio, ubi sub regula Sancti Benedicti austerioris vitæ observantiæ eo tempore maximè vigeat, Monachi habitum induens, tantò pietatis ardore Divinæ Majestati deservebat, ut à Sanctis ejusdem Coenobii Patribus Prior sit electus. Sed divina providentia majora de eo disponente in salutem plurimorum Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primum Monasterii Sancti Pauli extramuros urbis electus, ac postmodum Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus, sub Summis Pontificibus, Leone Nono, Victore Secundo,

do, Stephano Nono, Nicolao Secundo, & Alexandro Secundo præcipuis muneribus, & legationibus perfundus est, sanctissimi, & purissimi consilii vir à Beato Petro Damiani nuncupatus. A Victore Papa Secundo, Legatus à Latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum Simoniaca labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adegit. Berengarium in Concilio Turonensi ad iteratam heresim adjuratorem compulsi. Cadolai quoque schisma sua virtute compressit.

γ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxit eum, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

δ. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

LECTIO V.

Mortuo Alexandro Secundo, invitus, & moerens unanimi omnium consensu, decimo Kalendas Maii, anno Christi mellissimo septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sicut sol effulsit in domo Dei: nam potens opere, & sermone, Ecclesiastica disciplina reparanda, Fidei propaganda, libertati Ecclesiæ res-

tituenda, extirpandis erroribus, & corruptelis tantò studio incubuit, ut ex Apostolorum ætate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesia Dei labores, molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate accridis pugnaverit. Aliquot Provincias à Simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eundem Henricum in profundum malorum prolapsam Fidelium communionem, regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data, liberavit.

η. Posui adjutorium, &c.

LECTIO IV.

DUM Missarum solemniter perageret, visa est viris piis Columba è coelo delapsa humero ejus dextro incidens alis extensis caput ejus velare, quo significatum est, Spiritus Sancti afflatu, non humanæ prudentiæ rationibus ipsam duci in Ecclesiæ regimine. Cùm ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostilina reparanda, Fidei propaganda, libertati Ecclesiæ res-

dem à Roberto Guiscardo Duce Northmânno ereptus, Casinum se contulit, atque inde Salernum ad dedicandam Ecclesiam Sâcti Matthæi Apostoli contendit. Cùm aliquandò in ea civitate sermonem habuisset ad populum, arumnis confectus in morbum incidit, quo se interiturum præcivit. Postréma morientis Gregorii verba fuere. *Dilexi iustitiam, & odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortiter sustinuit; vel multis coactis in vrbe synodis sapienter constituit; vir verè sanctus, criminum vindex, & acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim, migravit in cœlum, anno salutis millesimo octogesimo quinto, pluribus in vita & post mortem miraculis clarus, ejusque sacrum corpus in Cathedrali Basilica Salernitana est honorificè conditum.*
¶ Iste est, qui ante Deum, &c.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium: Vigilate, de Communi Confess. Pontif.

Lectio nona de S. Urbano. Missa: Statuit, cum Evangelio: Vigilate.

DIE XXVI. MAII.

In Fes'to Sâcti Philippi Nerii Confessoris.

Fundatoris Congreg. Oratorii. Duplex secundæ clas. AD VESPERAS.

Antiphona.

DE excelso misit ignem in ossibus meis, & erudit me. *Cum reliquis de Laudibus.*

Psal. Dixit Dominus. Cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitul. Rom. c. 5.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitantem Spiritum ejus in nobis.

¶ Deo gratias.

Hymnus.

Pangamus Nerio debita cantica,

Quem supra nitidi sidera verticis

Virtus, & meritum sustulit inclytum

Capturum pia gaudia.

Hic uri subitis dum videt ignibus

Ædes, quas habitat, fletibus abstinet,

Flammas cum penitus qui- verit horridas

Paucis vincere lacrimis.

Obla-

Oblatum patruî munus, & aureos

Nummos magnanimus calcat, & impiger

Romam digreditur, quam magis omnibus

Illustrem facit Urbibus.

Noctes sub specubus, corpora Martyrum

Quas implent, vigilat, sedulus integras;

Ex ipsis satagens discere mortuis

Normam, qua bene viveret. Almæ sit Triadi gloria per-

petim

Quam Cœlum, barathrum, Terraque suscipit;

Quæ nobis Nerii det prece jugia

Dulcis gaudia Patriæ. Amen.

¶ Deus virtutum respice de Cœlo, & visita vineam istam.

¶ Et perface eam, quam plantavit dextera tua.

AD MAGNIFICAT.

Ant. Domus mea, domus orationis vocabitur: dicit Dominus.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Philippum Confessorem tuum Sanctorum tuorum gloria sublimasti: concede propitiis, ut cujus solemnitate letamur, ejus

virtutum proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Venite, adoremus Regem Regum * qui in Domum orationis nos congregavit.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

NOctu dum Nerius fercula pauperi

Gestans præcipitat, penniger Angelus

Tento significat; qualiter excidat

Nunquam fervida charitas.

Orantis penetrans cordis intimum,

Laxavit spatium Spiritus impere

De Cœlo veniens esset ut Hospiti

Immense locus amplior. Ponti de medio gurgite nau-

fragum

Tracturus vetulum, sub pedevortices

Duravit fluidos, & propè turbidum

Convertit mare in aridam. Tractans exanimis membra puelluli,

In lucem revocat, mox jubet emori;

Vi-

Donatus Domini munere
clavibus

Vitæ, mortis, & inferi.

Almæ sit Triadi gloria per-
petim,

Quam Coelum, barathrum,
Terraque suscipit;

Quæ nobis Nerii det prece
jugia

Dulcis gaudia Patriæ. Amen.

*Omnes Psalmi de Comuni
Confessoris non Pontificis.*

Añã. Quid mihi est in Cœ-
lo, & à te quid volui super
terram, Deus meus?

Añã. Ut facerem volunta-
tem tuam, Deus meus, volui;
& legem tuam in medio cor-
dis mei.

Añã. Mandata tua, Domine,
desiderabam: meditatio cordis
mei in conspectu tuo semper.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I. Cap. 51.

De Lib. Ecclesiastici.

Laudabo nomen tuum as-
siduè, & collaudabo illud
in confessione, & exaudita est
oratio mea. Et liberasti me de
perditione, & eripuisti me
de tempore iniquo. Propter eam
confitebor, & laudem dicam
tibi, & benedicam nomini Do-
mini. Cum adhuc junior es-
sem, priusquam oberrerem,
quasi sapientiam palam in

oratione mea. Ante templum
postulabam pro illa, & usque
in novissimis inquiram eam.
Et effloruit tamquam præcox
uva; lætatum est cor meum in
ea. Ambulavit pes meus iter
rectum; à juventute mea in-
vestigabam eam. Inclinavi mo-
dicè aurem meam, & excepi
illam: Multam inveni in me
ipso sapientiam, & multum
profeci in ea.

¶ Repletus Spiritu Sancto
Beatus Philippus ascensionem
disposuit in corde suo; * Et
totis visceribus diligebat Do-
minum.

¶ Dedit ei Spiritus Domi-
ni sapientiam, & prudentiam
multam nimis, & latitudinem
cordis. Et totis

LECTIO II.

Danti mihi sapientiam da-
bo gloriam; consiliatus
sum enim ut facerem illam:
Zelatus sum bonum, & non
confundar. Colluctata est ani-
ma mea in illa, & in faciendo
eam confirmatus sum. Manus
meas extendi in altum, & in-
sapientiam ejus luxi. Animam
meam direxi ad illam, & in
agnitione inventi eam. Possedi
cum ipsa cor ab initio; prop-
ter hoc non derelinquar. Ven-
ter meus conturbatus est que-
ren-

rendo illam; propterea bonam
possidebo possessionem. De-
dit mihi Dominus linguam
mercedem meam; & in ipsa
laudabo eum.

¶ Spiritus Sanctus à thro-
no procedens, illius cor pene-
travit * Novo sanctificationis
signo.

¶ Advenit ignis Divinus
confringens, urens, & illumi-
nans; & tribuit ei charisma-
tum dona: Novo sanctificatio-
nis &c.

LECTIO III.

Appropiate ad me indocti,
& congregate vos in do-
mum disciplinæ. Quid adhuc
restardatis? Et quid dicitis in
his? Animæ vestre sitiunt ve-
hementèr. Aperui os meum, &
locutus sum: Comparate vobis-
sine argento, & collum vest-
rum subjicite iugo, & susci-
piat anima vestra disciplinam;
in proximo est enim invenire
eam. Videte oculis vestris, quia
modicum laboravi; & inveni
mihi multam requiem. Assu-
mite disciplinam in multo
numero argenti, & copiosum
aurum possidete in ea: Læte-
tur anima vestra in misericor-
dia ejus, & confundemini in
laude ipsius. Operamini opus
vestrum ante tempus, & dabit

vobis mercedem vestram in
tempore suo.

¶ Amore vulneratus lan-
guebat jugiter dicens: * Quis
me separabit à Charitate?

¶ Certus sum enim, quia
neque mors, neque vita poterit
me separare à Charitate
Dei, quoniam ipse in me ma-
net, & ego in eo. Quis me se-
parabit. Gloria Patri. Quis me
separabit.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Quam dilecta taber-
nacula tua, Domine: concupis-
cit, & deficit anima mea in
atria tua.

Añã. Quemadmodum desi-
derat Cervus ad fontes aquarum,
ita desiderat anima mea
ad te, Deus.

Añã. Sitiit anima mea ad
Deum fortem, vivum, quando
veniam, & apparebo ante fa-
ciem Dei?

LECTIO IV.

Philippus Nerius, piis, ho-
nestique parentibus Flo-
rentiæ natus, ab ipsa in eunte
ætate non obscura dedit futu-
ræ sanctitatis indicia. Adoles-
cens, ampla patrii hereditate
denissa, Romam se contulit,
ubi Philosophia, ac sacris lit-
teris eruditus, totum se Chris-
to dicavit. Ea fuit abstinentia

ut sæpe jejunos triduum permanserit. Vigiliis & orationibus intentus septem vrbis Ecclesias frequenter visitans apud cœmeterium Callisti in cœlestium rerum contemplatione pernoctare consuevit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit; & in confessionibus audiendis ad extremum usque diem perseverans, innumeros pene filios Christo peperit: quos verbi Dei quotidiano pabulo, Sacramentorum frequentia, orationis assiduitate, aliisque piis exercitationibus enutriti cupiens, Oratorii Congregationem instituit.

r. Oculis, & manibus in Cœlum semper intentus * Invidium ab oratione spiritum non relaxabat.

y. Clamans clamabat ad Dominum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Invidium.

LECTIO V.

Charitate Dei vulneratus languebat jugiter; tantoque cor ejus aestuabat ardore, ut cum intra fines suos contineri non posset, illius sinum, confractis, arque elatis duabus costulis, mirabiliter Dominus ampliaverit. Sacrum verò sa-

ciens, aut ferventius orans, in aera quandoque sublatus, mira undique luce fulgere visus fuit. Egenos & pauperes omni charitatis officio prosequebatur: dignus qui & Angelo in specie pauperis eleemosynam erogaret; & dum egentibus noctu panem deferret, in foveam lapsus, inde pariter ab Angelo incolumis eriperetur. Humilitati addictus, ab honoribus semper abhorruit, atque Ecclesiasticas dignitates etiam primarias, non semel ultrò delatas, constantissimè recusavit.

r. Obitum suum longè ante præcivit, dixitque Fratribus: * Cupio dissolvi, & esse cum Christo.

y. Interiora mea intra me esserbuerunt absque ulla re quie. Cupio.

LECTIO VI.

Prophetia dono fuit illis, & in animorum sensibus penetrandis mirificè enituit. Virginitatem perpetuè illibatam servavit: idque assecutus est, ut eos, qui puritatem colerent, ex odore; qui verò secus, ex foetore dignosceret. Absentibus interdum apparuit, iisque periclitantibus opem tulit. Egrotos plurimos, & morti proximos sanati res-

tituit. Mortuum quoque ad vitam revocavit. Cœlestium spirituum, & ipsius Deiparæ Virginis frequenter fuit apparitione dignatus; ac plurimorum animas splendore circumfusus in Cœlum conscendere vidit. Denique anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, Octavo Kalendas Junias, in quem diem incidit festum Corporis Christi, Sacro maxima spiritus exultatione peracto, cæterisque functionibus expletis, post mediam noctem, qui prædixerat hora, octogenarius obdormivit in Domino. Quem Gregorius decimus quintus miraculis clarum in Sanctorum munerum retulit.

r. Hodie Philippus migravit à Sæculo gemma Sacerdotum * Per quem in Cœlo viventem tanta miracula coruscant.

y. O Virum ineffabilem, nec labore victum, nec morte vincendum. Per quem. Gloria Patri. Per quem.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Congregate illi Sanctos ejus, qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Añã. Benedictionem dabit Legislator, ibunt de virtute in

virtutem; videbitur Deus deorum in Sion.

Añã. Qui habitant in Domino tua, Domine, in sæcula sæculorum laudabunt te.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM LUCAM.

LECTIO VII.

IN illo tempore, dixit Jesus à Discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homil. S. Ambrosii Episcopi. Lib. 7. in Lucam.

Deati servi illi, quos cum venerit Dominus invenirent vigilantes. In superioribus vigilare nos voluit, per omnia expectantes momenta Domini Salvatoris adventum; ne dum aliquis remittit, & negligit, & de die in diem opera sua differt, iudicii futuri die, vel propria morte præventus meritum suæ commendationis amittat; & illa quidem in omnes præcepit forma generalis. (Quod si dixerit servus ille in corde suo, moram facit Dominus meus venire) Verum series sequentis exempli dispensatoribus, videtur esse proposita, quo sciant sibi gravem in futurum penam esse subeundam, si sæcula-

laribus intenti deliciis, familiarium Domini, plebemque commissam sibi gubernare neglexerint. Ille autem servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non præparavit, & non fecit secundum voluntatem eius vapulabit multis.

¶ Domus mea Domus orationis vocabitur: * In ea omnis qui petit accipit, qui querit invenit, & pulsanti aperietur.

¶ Lætificabo eos in Domo orationis: In ea omnis, &c.

LECTIO VIII.

SED quia exiguus est profectus, & parva meritorum gratia, supplicii metu ab errore revocari, majorque prærogativa charitatis, & amoris est, Dominus ad promerendam sui gratiam studia nostra acuit, & acquirenda cupiditate divinitatis inflammat dicens: Ignem veni mittere in terram: Non utique illum ignem consumptorem bonorum, sed bonæ voluntatis auctorem, qui aurea Dominicæ Domus vasa meliorat; foenum verò consumit, & stipulam, & secularia omnia mundi voluptate concreta; perituraque opus carnis exurit; ille ignis divinus, qui flammigerabat in ossibus Prophetarum, sicut Sanctus dixit:

Quis factus est sicut ignis ardens flammigerans in ossibus meis. Est enim ignis Domini, quo dictum est: Ignis ante quo ardebit.

¶ Obsecro itaque, Filii, orationes fieri, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus: * Et diligite decorem domus Dei.

¶ Manete in vocatione: attendite lædioni, & doctrinæ; conversationem inter gentes habete bonam: Et diligite decorem. Gloria Patri. Et diligite.

LECTIO IX.

SINT autem lumbi vestri præscinditi, & lucernæ ardentes; & ideo quia nox est dies hujus vitæ, lucerna est necessaria. Hunc ignem in se etiam Amaon, & Cleophas à Domino missum esse testantur, dicentes: Nonne cor nostrum ardens erat in via, cum aperiret nobis Scripturas? Evidenter itaque docuerunt, qualis istius ignis sit operatio. Et ideo fortasse Dominus in igne venturus est, ut resurrectionis tempore vitia universa consumat, sui que conspectu desideria compleat singulorum, mentorumque, & mysteriorum lumen accendat.

Te

Te Deum laudamus.
AD LAUDES, ET PER HORAS.
Antiphona.

DE excelso misit ignem in ossibus meis, & erudit me.

Psalm. Dominus regnavit, Cum reliquis de Laudibus Dominicæ.

Ant. Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis.

Ant. Cor meum, & caro mea exultaverunt in Deum vivum.

Ant. Factus est in corde meo quasi ignis exstans, & defeci ferre non sustinens.

Ant. Defecit caro mea, & cor meum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Capitul. Rom. c. 5.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitantem Spiritum ejus in nobis.

HYMNUS.

Cœlorum Domino dum sacra munera Libabat Nerius, sæpius advolans Tellurem rapido corpore deserit, Christo fiat ut obvius. Illi non rutilans purpura Principum

Sacrorum tegumen, non rubra Pilei Majestas placuit, cui placet unica Vestis candida Virginum.

Egrotus Mariæ dans pia brachia Collo Virgineo fertur in aera,

Intro ceu cuperet posse cubiculum Ducî Matris in arduum.

Corpus deseruit cum Deus Hostiæ Fertur sub niveæ tegmine conditus,

Prudens in Patriam pergere splendido Nolens absque Viatico.

Almæ sit Triadi gloria perpetim Quam Cœlum, barathrum,

Terraque suscipit; Quæ nobis Nerii det prece jugia Dulcis gaudia Patriæ.

Amen.

¶ Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris.

¶ Per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis.

AD BENEDICTUS.

Ant. Hæc est Charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus, & mandata ejus gravia non sunt.

R 2

Ora-

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Philippum Confessorem tuum Sanctorum tuorum gloria sublimasti: concede propitiis, ut cujus solemnitate lætamur, ejus virtutum proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

AD TERTIAM.

Añã. Concaluit cor meum.

Capitul. Rom. 5.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitantem Spiritum ejus in nobis.

ꝛ. br. Nunc manent Fides, Spes, Charitas; * Tria hæc.

ꝛ. Major autem horum est Charitas: Tria hæc. Gloria Patri. Nunc manent, &c.

ꝛ. Sectamini Charitatem.

ꝛ. Æmulamini spiritalia.

AD SEXTAM.

Añã. Cor meum, & caro mea &c.

Capitulum.

QUI viderit Fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo, quomodo Charitas Dei manet in eo?

ꝛ. brev. Filioli mei; * Non diligamus verbo, neque lingua.

ꝛ. Sed opere, & veritate. Non diligamus verbo. Gloria Patri. Filioli, &c.

ꝛ. In hoc cognoscimus.

ꝛ. Quoniam ex veritate sumus.

AD NONAM.

Añã. Defecit caro mea.

Capitulum.

Charitas patiens est, benigna est, non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi.

ꝛ. brev. In hoc scimus, quoniam cognovimus eum, * Si mandata ejus observemus.

ꝛ. Qui dicit se nosse eum & mandata ejus non custodit, mendax est. Si mandata. Gloria Patri. In hoc scimus, &c.

ꝛ. Qui autem servat verbum ejus.

ꝛ. Verè in hoc Charitas Dei perfecta est.

In secundis Vesperis omnia ut in prim.

ꝛ. Memento congregationis tuæ.

ꝛ. Quam possedisti ab initio, &c.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Venite filii, audite me, timorem Domini docebo vos.

Oratio ut supra.

DIE

DIE XXXI. MAII.

In Festo S. Prudentii Episcopi, & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confess.

Pontif. præter ea, quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS largitor pacis qui Prudentio Confessori tuo atque Pontifici mirificam disidentes animos componendi gratiam tribuisti: da quesumus; ut ejus meritis & intercessione veram cum tua voluntate concordiam jugiter servemus. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Prudentius natione Hispanus piis parentibus natus (ut vetustissima Acta tradunt) in Armentia Urbe quondam Provinciæ Alabensis, ab ipsa pueritia magna sanctitatis præbuit argumenta; & simplex, rectus, & timens Deum, ætate simul & virtutibus crevit. In prima ipsa juventute, ut animum à mundi illecebris custodiret, in eremum secessit, ubi asperimo vivendi genere corpus in servitutem re-

degit, jugi celestium rerum contemplationi & Sacrarum litteratum studio vacans. Defuncto Saturnio, quo usus fuerat eremiticæ vitæ socio atque magistro, voce divina admonitus, ad Civitatem Calagurritanam profectus est.

ꝛ. Inveni David.

LECTIO V.

EA in Urbe poenitentis habitu indutus, in cinere & cilicio, ita insectatus est prævios populorum mores increpando, admonendo, concionando, ut collapsam in illis pietatem in pristinum restituerit, contumelias, injurias, & verbera propter Christum patiens. Ejus sanctitatis bonus odor cum universam illam nationem pervaserit, Prudentius abhorrens celebritatem sui nominis, clam Turiasonem audivit & inter minores ejus Ecclesiæ Clericos adscitus, tandem delituit, donec cognita viri sanctimonia atque doctrina, ab illo Episcopo Presbyter ordinatus est, & Archidiaconus deinde constitutus. Quo in munere cum præclariora indies ederet virtutum exempla, concreditum ei fuit regimen vacantis Ecclesiæ Turiasonensis, atque reluctans & nolens

in

in ejus Cathedra omnium votis collocatus est.

ꝛ. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

E piscopali auctus dignitate commissum sibi gregem pascens monitis, consiliis, scientia, verbo & exemplo, innumeros peccatores ad viam salutis revocavit. Eximia fuit ejus prudentia, mansuetudo & misericordia præsertim in pauperes, erga quos ut largior esset, necessaria sibi detraxit. Peculiari, qua pollebat, gratia dissidentes animos sedandi, Oxoman accitus, ut ea dissidia componeret quæ inter Clerum & Cives jam diu exarserant, ad pacem & concordiam statim illos adduxit, divinis etiam (ut fertur) accedentibus prodigiis. Ibidem gravi morbo correptus, magnis laboribus exantlatis, qua prædixerat hora obdormivit in Domino, maxima sanctimonie fama & miraculis clarus. Ejus corpus delatum ad montem Laticium, eo loci publicæ Fidei-
lium venerationi expositum fuit, in quo nunc ab ejus nomine Ecclesia Sancti Prudentii nuncupatur.

ꝛ. Iste est qui ante Deum, &c.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Pap. in Evangel. Homo peregrè. de Communi Confess. Pontific. 1. loc. Missa: Statuit, de eodem Communi.

DIE XXXI. MAII.

Secunda die Infracturam B. Ferdinandi.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Beati (N.) dies, cujus festivitatem celebramus, &c. ut in *Communi Confessoris non Pontif. ut in Breviario.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 12.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Ex *Serm. de Confessoribus.*

Si non omnes possunt implere, quod Dominus, ait, Vendite, quæ possidetis; illud tamen quod adjecit, dicens, Date eleemosynam, omnibus esse possibile, si adsit bona voluntas; omnibus facile, si non adsit dira cupiditas; omnibus

salubre, si ferveat charitas; cunctis debet esse commune, ut omnibus donetur aeterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit à Domino, ut omnia, quæ in mundo sunt, celestis regni amore contempnat: quæ habet, vendat, & egenis expendat: qui verò tantæ virtutis non dum est, de his, quæ habet, in quantum habet, eleemosynam faciat.

ꝛ. Iste est qui ante Deum.

LECTIO VIII.

Perfectus possideat primum virtutis locum, imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille gloriose dignus, sit iste laudabiliter largus. Sit ille sanctæ paupertatis ardentissimus amator, sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apud Deum patronos pauperes, quos ille se gaudet virtutis habere consortes. Sit ille talis, qui cum Domino judicaturus se deat: sit iste talis, qui ad dexteram judicandus assistat. Sit ille talis, qui aeterna tabernacula perpetuo jure possideat: sit iste talis, quem ille recipiat.

ꝛ. Sint lumbi.

LECTIO IX.

Thesaurum nostrum, fratres, in caelis ponamus,

ut etiam cor nostrum in caelis habere possimus. Necesse est enim, ut quò præcesserit dilectionis thesaurus, illuc etiam cogitationis sequatur affectus. Ideò veritas ait: Ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. Ut ergo in caelis thesaurizemus, caelestia diligamus. Vis nosse ubi thesaurizas? Attende quid amas. Vis nosse quid amas? Attende quid cogitas. Ita fiet, ut thesaurum tuum ex tuo amore cognoscas, & amorem tuum indicio tuæ cogitationis intelligas.

Te Deum laudamus.

FESTA JUNII.

DIE I. JUNII.

Tertia die Infracturam.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone Sancti Joannis Chrysostomi.

De *S. Philologo, ante med.*

LECTIO IV.

Ad hanc beatam requiem transit beatus Ferdinandus, quamnam igitur oratio par sit viri laudibus, quem Deus tam felici sorte dignatus est? Non est ulla. Sed age, dic mihi, num ideò silebimus? Et cujus rei gratia convenimus?